

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, o **náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 12 C 187/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. októbra 2012 sp.zn. 14 NcC 349/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Bratislava III žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Bratislava III, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Bratislava III považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti sudcov, a preto po vyjadrení sa jeho sudcov predložil spis Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. októbra 2012 sp.zn. 14 NcC 349/2012 rozhodol, že sudca Okresného súdu Bratislava III JUDr. V. S. nie je vylúčená z prejednávania

a rozhodovania tejto veci. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že postupoval podľa § 14 a nasl. O.s.p. Uviedol, že o vylúčení v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 O.s.p. možno rozhodovať len vo vzťahu ku konkrétnej osobe sudcu, resp. sudcov, ktorí sa podieľajú alebo môžu podieľať na prejednávaní a rozhodovaní veci. Prípadná zaujatosť je výsledkom osobného vzťahu sudcu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, preto je tento pomer potrebné zisťovať individuálne u každého sudcu zvlášť. Vzhľadom k tomu nemohol krajský súd (§ 16 ods. 1 O.s.p.) rozhodovať o vylúčení všetkých sudcov okresného súdu, resp. všetkých, ktorí sú podľa rozvrhu práce určení na prejednávanie občianskoprávných vecí; rozhodoval len o vylúčení toho sudcu okresného súdu, ktorý by mal podľa rozvrhu práce prejednať a rozhodnúť predmetnú vec. Dospel k záveru, že nie sú dané podmienky pre vylúčenie zákonného sudcu okresného súdu (sudcu prejednávajúceho vec), pretože absentuje dôvod, pre ktorý by mohli vzniknúť pochybnosti, že nebude vo veci postupovať nezaujato a nestranne. Z toho dôvodu nie sú splnené ani podmienky na rozhodnutie o prikázaní veci inému súdu (§ 12 ods. 1 O.s.p.). .

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne a zasahuje do jej práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 10a ods. 1, 2 O.s.p. o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov odvolacích rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky a o dovolaniach proti

rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu, rozhoduje iný senát tohto súdu.

V tomto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku je upravená funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu tak, že tento súd je príslušný rozhodovať o dovolaniach vedy, ak je dovolaním napádané rozhodnutie krajského súdu vydané v odvolacom konaní. Zhodne s tým je podľa § 236 ods. 1 O.s.p. spôsobilým predmetom dovolania len také rozhodnutie súdu, ktorým tento súd rozhodoval v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Rozhodnutie krajského súdu o nevyklúčení sudkyne z prejednávania a rozhodovania vecí však nemožno považovať za rozhodovanie odvolacieho súdu. Ide síce o rozhodnutie konečné, ale vynesené mimo rámca inštančného postupu, v ktorom krajský súd nekoná ani ako súd prvého stupňa, ani ako súd odvolací. Proti takémuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok a neexistuje ani žiadny funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto opravnom prostriedku rozhodnúť.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval nie ako súd odvolací (nekonal v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Bratislava III (konal v zmysle § 14 a nasl. O.s.p.). Dovolaním žalobkyne je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Z uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný k rozhodovaniu o dovolaní, ktorým bolo napadnuté uvedené uznesenie krajského súdu, lebo toto rozhodnutie nebolo vydané v odvolacom konaní.

Súd je povinný kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky konania, predovšetkým či patrí vec do právomoci súdu, ak je daná jeho vecná alebo funkčná príslušnosť (§ 103, § 104 O.s.p.). Pokiaľ sa jedná o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

V danom prípade je v občianskom súdnom konaní upravená funkčná príslušnosť na rozhodovanie o dovolaní tak, že jediným príslušným súdom je Najvyšší súd Slovenskej

republiky, a pokiaľ nie je príslušný tento súd, nie je iný súd, ktorý by mohol v tejto veci rozhodovať.

Z uvedeného vyplýva, že ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, lebo Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný a nie je tu iný príslušný súd, príp. orgán, ktorému by bolo možné vec postúpiť; súd preto konanie zastavil (§ 104 v spojení s § 243c O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia.

Dovolaiteľka z procesného hľadiska zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť žalovanej trovy tohto konania. Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 8. januára 2014

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová